

לפרק את הציר המונגולי

25.10.2023 | חנן שי | אל"מ במיל" חנן שי | written by

כבר מדיווחי המלחמה הראשונים היה ברור שהאכזריות המפלצתית של חמאס איננה נאצית; מהעדויות הנצברות ופקודות המבצע של חמאס מתברר, שהמפלצתיות החמאסית לא הייתה ספונטנית, אלא דוקטרינת הלחימה של ג'ינג'יס חאן.

זו דוקטרינת הכרעה שמבוססת על חשיבתו של סון טסו הסיני ☞ המקביל בחשיבתו הגאונית לקלאוזביץ המערבי.

יסודותיה של הדוקטרינה הם: טקטיקה של גישה עקיפה; הימנעות מקרב סדור, אלא אם כן נערך בתנאים נוחים ביותר; הטרדה מתמדת ושוחקת של האויב; התקפת פתע במבצעי טרור וגרילה; אומנות הסתתרות והסתרת כוונות; לוחמה פסיכולוגית שנועדה לשלוט בכוח הרצון של האויב ולהרדים אויב עשיר ומפונק.

אויב כזה הייתה סין שפתחה את שערי חומתה ואפשרה לאויב להסתובב בה, להכירה על בוריה ואף להיכנס לתחומה ולכבושה כמעט ללא לחימה.

גורם משפיע בדוקטרינה הוא מודיעין מדויק. לשם השגתו הוחדר ליעד התקיפה "גיס חמישי" שאנשיו התגוררו, סיירו וריגלו את הארץ במטרה לאסוף מודיעין וכן להוריד את מוראל האוכלוסייה באמצעות רציחות אכזריות ואקראיות; אלו, נועדו לגרום לתושבי ישוב שאותו עמדו לתקוף, להיסגר בבתיהם, כדי להבטיח שבהתקפה לכיבושו, יחוסלו כל תושביו.

לפי המידע המוקדם שנאסף הפרשים הקלים והמהירים של עוצבות הטומאן, שדאגו להסתיר את נוכחותם ואת הכנותיהם, הפתיעו והממו את היישוב שתקפו ובחסות ההלם והאימה, ערפו, שחטו, שרפו, אנסו, בזזו, החריבו והשמידו כל חפץ מיותר מבחינתם והמשיכו ליישוב הבא. עשרות ואולי מאות שנים אחרי הבליצ'ה הג'ינג'יסחאני, די היה באדם שיצעק מתוך שינה "מונגולים", כדי שעיר שלמה תתרוקן כליל מתושביה.

בהתבסס על הדוקטרינה הסדורה הזו, עוצבות הטומאן של ג'ינג'יס חאן התנפלו במאה ה-13, כסופת הוריקן, על העולם במטרה להשליט בו את תרבותם.

אחרי שהרסו בזמן קצר יחסית את הערים האגדיות בוכרה וסאמארקנד ושמם קץ לתור הזהב של האיסלאם הם פנו לאירופה והגיעו עד לויסלה והסתלקו ממנה ביוזמתם.

ברוסיה הוקמה ממלכת 'הורדת הזהב' ששלטה בה 200 שנה והטביעה "חותם מונגולי" על יימחה על האופי הרוסי."

כמעט וודאי שהמלחמה בישראל משרתת 'ציר מונגולי': רוסיה עם חותם מונגולי וטהרן עם

דוקטרינה מונגולית.

האינטרס של רוסיה במלחמה: להיחלץ מהסטיכיה האוקראינית בכבוד; האינטרס האירני: למנוע הכרה של סעודיה בישראל, בידיעה שהיא נועדה לממש את חזון חידושו של תור הזהב האיסלאמי שג'ינג'יס חאן שם לו קץ ב-1258; להסרת המזלג שהסונה תקעה בעיני השיעה, גויסו חמאס וחיזבאללה.

את הציר המונגולי צריך לפרק עכשיו ע"י הוצאת רוסיה שבניגוד לפאנטיות השיעית של טהרן, האינטרסים שלה שונים.

הגיית הרעיון היצירתי לניתוקה הוא מבחנה הגדול של המדינאות האמריקנית.

מבודד מרוסיה שעשויה לממש את האינטרסים שלה בדיפלומטיה, הפלתו של המשטר הנאצו-איראני בטהרן, עשויה להיות קלה יותר. מנותקת מטהרן ומסעודיה [2] אבן ראשה בסדר האזורי החדש שטהרן חותרת לסכלו, קהיר היא המפתח לסיום המלחמה בהעברת פליטי עזה לשטחה.

הטאבו על רעיון העברתם (העברתם מתנגשת במדיניות הנצחת הפליטות במצבה ב-49) נשבר השבוע ע"י א-סיסי בהצעתו שישראל תעבירם לשיקום בנגב;

את המערכה הצבאית בצפון וגם בדרום, צריך לנהל לאור מידת הצלחתה של המדינאות הישראלית לקבל בעצמה את רעיון 'הציר המונגולי תחילה' ולשווקו לארה"ב. למימושה, אם תתקבל, עשויה להידרש השהייה של המהלך הקרקעי ברצועה.

את ההשהיה צריך לנצל להמשכת 'הכתוש' בתפיסת 'הכתוש וכבוש' של צה"ל, להמשך מאמצי שחרורם של החטופים, לתגובות על תקיפת ישראל בצפון, שישרתו ככל הניתן, את המתקפה בצפון אם היא תבצע ולמאמץ לטילטולן של הדמוקרטיה הליברליות המפונקות בהפצת סיפורי ג'ינג'יס חאן והדוקטרינה שלו, בדגש על "הגיס החמישי".

פורסם בערוץ 7, בתאריך 25.10.2023.

לתקוף את איראן עכשיו, לפני שיהיה מאוחר

25.10.2023 | ד"ר רפאל בן לוי | written by

"במשחק השחמט של איראן, חמאס הוא פיון, חיזבאללה צריח, ומתקני הגרעין הם המלכה"

את החשבון יש להגיש לטהרן

25.10.2023 | ד"ר יצחק קליין | written by

את החשבון על הטבח בשבת-שמחת תורה יש להגיש לטהרן. המשטר האירני אחראי להקמת מערכות טרור על גבולותינו והפעלתם. בכירים אירניים סייעו לחמאס לתכנן את מתקפת הדמים על ישראל. ההרתעה והמוניטין של ישראל תיפגע קשות אם נאפשר למשטר האירני לפגוע בנו באמצעות גרורותיו ולהישאר בעצמו חסין מפני פגיעות.

אך הדרך לטהרן אינה ישירה או פשוטה. היא צריכה להתקדם על חרבות שתי הגרורות האירניות, חמאס וחיזבאללה. ועל חורבות הקונספציה האסטרטגית הישראלית הכושלת שאפשרה את הטבח שפתח מלחמה זאת.

תחילת הקונספציה הזאת היא במחשבה שישראל מסוגלת להתמודד עם ארגונים כמו חיזבאללה וחמאס בזול. כשהם מרימים ראש, אפשר להכות בהם, להרתיע אותם ולרכוש תקופה ארוכה של שקט. תפיסה זאת הייתה מושתתת על הערכה שגויה של המניעים של אויבינו: הם תוקפים אותנו מתוך עצבים, או בגלל שהם רוצים עוד זכויות דייג או גז, ואפשר לנהל איתם עסקים באמצעות מקלות צבאיים וגזרים מזדמנים.

מולנו עומדים אויבינו חכמים ונחושים הרבה יותר מאשר הנחנו. במשך עשרות שנים הם פועלים, יחד עם הפטרונים שלהם באירן, עם יעד אסטרטגי ארוך-טווח: בנייה הדרגתית של כוחותיהם במטרה להשיג עליונות מוראלית וצבאית עלינו. ולהכריע אותנו. לעומתם ישראל בחרה תמיד בדרך הקלה שהייתה נראית זולה: להרביץ קצת, לשלם קצת, אך לא להיכנס לעובי הקורה ולעקר איומים אלה מהשורש, דבר הכרוך במאמץ הולך וגובר ומחיר דמים הולך ומאמיר.

באחד הסבבים הקודמים מול עזה, אמרו לנו שכיבוש הרצועה מחדש עלול לעלות ב-500 הרוגים. 500 הרוגים! מי ירצה לשלם מחיר כזה רק כדי למחוק את החמאס? אז נרתענו ועברנו הלאה. האם חסכנו בכך את ההרוגים? התשובה ברורה.

משך שני עשורים ויותר ישראל התנהגה כאדם המוצא נחש צפע איתו במיטה ומדמה לעצמו שהוא יכול לנהל איתו משא ומתן.

לכן קודם כל, ישראל צריכה להחליף דיסקט אסטרטגי: הבא להרגך [?] השכם והורגו. נכון, המערכה נגד חמאס תגבה אבידות קשות, בנוסף לאבידות שכבר ספגנו. נכון, מערכה נגד החיזבאללה תגבה אף היא אבידות ותגרום נזק רב. אך היא תגרום הרבה פחות אבידות והרבה פחות נזק אם ישראל תיזום אותה בהקדם, בזמן ובתנאים שלה. התובנה העולה מהאירועים הקשים שפתחו מלחמה היא שאין תוחלת מהניסיון להתחמק ממלחמת כלייה נגד אויב אידיאולוגי, אם הדבר רק אפשרי. כל דחייה רק מגבירה את המחיר שנצטרך לשלם בסוף.

בעת כתיבת שורות אלו האיום של חיזבאללה על העורף הישראלי הוא הגורם העיקרי המרתיע את ישראל מלעשות באירן את השפטים המגיעים לה. את מכשול זה יש לסלק מהדרך לטהרן בהקדם האפשרי. עלינו להסתכל למציאות בעיניים ולהבין כי המחיר היום יהיה כבד, אך קל יותר מהמחיר בעוד שנה או בעוד שנתיים.

מול אירן החישוב הוא שונה. ישראל ואירן רחוקים זה מזה. המלחמה שלנו נגד אירן לא תסתיים בתמונות הדומות לכיבוש ברלין על ידי הצבא האדום בסוף מלחמת העולם השנייה, עם הטנקים של חטיבה 7 מתקדמים על הריסות טהרן.

עם זאת אפשר להפליג באירן מכות המערערות את יציבות השלטון שם, על תשתיות צבאיות ואזרחיות ובעיקר על ההנהגה המדינית והצבאית. אם נשחרר את עצמנו מהכבלים שחמאס וחיזבאללה מטילים עלינו כעת, יכולתה של אירן לפגוע בנו בעתיד תיפגע קשות. בו בזמן נרכוש את החופש להגיש את החשבון שלנו למשטר האיטולות בריבית דריבית.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 19.10.2023

כל הכוכבים מסתדרים לאיראן, ויש לזה מחיר כבד

written by תא"ל במיל" יוסי קופרווסר | 25.10.2023
התעוזה הגוברת של המשטר בטהראן בתחום הגרעין נובעת ישירות ממצבה האזורי והבין-לאומי המשתפר [?] דווקא עכשיו, הפגישה בין נתניהו וביידן חשובה יותר מתמיד [?] זה לא אומר שלישראל אין מה לעשות כבר ממחר בבוקר [?] אלו הצעדים

נטרול האיום מטהרן קודם לנורמליזציה

25.10.2023 | שבת בן מאיר written by

דבריו של ראש המוסד, דדי ברנע, לא באמת כוונו לאיראן [1] הרפובליקה האסלאמית מודעת למעלליה ומבינה את הסיכון שבתגובה ישראלית [2] דברי ראש המוסד נועדו להבהיר לממשל ביידן מהו סדר העדיפויות של ירושלים

ביידן דוחה את הטיפול באיום האיראני

25.10.2023 | שבת בן מאיר written by

במאי השנה, שר הביטחון יואב גלנט חשף: "איראן צברה חומר מועשר ברמה של 20% ו-60%, שיכול להספיק לחמש פצצות גרעיניות". לפי דבריו באותה העת, "תוכנית הגרעין האיראנית נמצאת בשלב המתקדם ביותר שבו היתה אי-פעם". שתי הקביעות הללו הן העובדות המרכזיות שאמורות לעמוד לנגד עיניהם של קובעי המדיניות בישראל, כמו גם של אנשי ממשל, חברי קונגרס ומובילי דעה אמריקנים, בכל עת שיתייחסו להבנות המתגבשות בין ארה"ב לאיראן.

לפי הדיווחים באמצעי התקשורת, האמריקנים והאיראנים הגיעו בימים האחרונים להבנות על "עסקה" שבמרכזה שלושה מרכיבים: הראשון [1] שחרור אסירים הדדי. השני [2] שחרור כספים איראניים בהיקף של כ-6 מיליארד דולר מבנקים בדרום קוריאה ובעיראק. גישתה של איראן לכספים אלה נמנעה בעקבות סנקציות שהוטלו עליה בעבר על ידי ארה"ב. בהתאם להבנות המתגבשות, איראן תורשה להשתמש בכספים אלה למטרות הומניטריות. המרכיב השלישי [3] הקפאת הפעילות האיראנית להעשרת אורניום. איראן אמורה להתחייב לא להעשיר אורניום מעבר לרמה של 60%, ולא לצבור חומר נוסף ברמת העשרה זו.

מסגורן של הבנות אלה כ"הסכמות לא רשמיות" אמור לפטור את הממשל מהבאתן לאישור הקונגרס [4] דבר שאינו מובטח בקונסטלציה הפוליטית הנוכחית, ושעלול היה להלהיט את הדיון הציבורי בפרטי ההבנות, ובכלל במדיניותו של ביידן ביחס לאיראן.

בדרך זו מבקש ממשל ביידן "לבעוט את בעיית איראן" אל שנת 2025, ולאפשר שקט זמני בגזרה זו במהלך מערכת הבחירות בארה"ב.

מבחינתה של איראן, הצעדים שנדרשו ממנה במסגרת ההבנות הם מינוריים [2] בוודאי בהשוואה לרשימת הדרישות שהוצגה לה בתמורה לחזרה להסכם הגרעין המקורי. אמנם היא גם לא תקבל את מלוא התמורות שהובטחו לה בתמורה לחזרה להסכם זה, אך לראשונה היא זוכה להיתר דה־פקטו להעשיר אורניום ל-60%. יתרה מכך, כבעבר גם בעתיד, היא תוכל להפר את התחייבותה לא להמשיך להעשיר ברמה זו או יותר מכך.

מסגרת ההבנות עלולה לקבע את מעמדה של איראן כמדינת סף גרעינית בהסכמת ארה"ב. בידי איראן תישאר האפשרות לפרוץ ליכולת גרעין צבאית. התפתחות זו מחזקת את החשש כי חרף הצהרותיו על דבקותו באסטרטגיית מניעה של גרעין צבאי, הממשל האמריקני מתנהל כמי שבחר בהכלה של איום זה, לפחות ברמתו הנוכחית.

במקביל להמשך המאמצים לשיפור יכולותיה המבצעיות, על ישראל לדבוק בהתנגדותה הפומבית להסכמות ולווייתורים אלה, ולדרוש מארה"ב צעדים מעשיים מול איראן. זה כלל לא בטוח שישראל צריכה להיות שותפה לשקט שמבקשים אנשי ביידן להשיג, ולמאמצים שהם נוקטים כדי לדחות את העיסוק בסוגיה זו עד לאחר הבחירות. את עמדתה בעניין זה עליה לגבש בהתאם לתוצאות השיח החשאי שמתקיים עם הבית הלבן.

▪ פורסם לראשונה ב"ישראל היום"

ביידן חס על איראן ונוזף בישראל

written by דוד מ' וינברג | 25.10.2023

נשיא ארצות הברית ג'ו ביידן נזף בשבוע שעבר את הנזיפה הקשה ביותר שלו אי-פעם בממשלת נתניהו, והזהיר ש"ישראל אינה יכולה להמשיך בדרך זו" בנוגע להצעות לרפורמה המשפטית וליוזמות חקיקה אחרות, "אנטי-דמוקרטיות" לכאורה. "אני מקווה שהוא (נתניהו) ייסוג מזה", אמר ביידן, והוסיף שאין לו כוונה להזמין את נתניהו לבית הלבן "בזמן הקרוב".

למרבה הצער, ייתכן שנשמע בימים הקרובים דוברים של הבית הלבן ומחלקת המדינה מגבירים את הלחץ על נתניהו כדיבורים מתנשאים על הצורך "להגן על הדמוקרטיה" ו"להימנע מסמכותנות".

דוברים אלה יטענו ש"אנחנו מאמינים שכיבוד זכויות האדם, חירויות היסוד וחברה אזרחית חזקה חשובים באופן קריטי לממשל אחראי וקשוב", ובכך ירמזו שישראל אינה שותפה לאמונה זו משום שהרפורמה המשפטית תגביל כמה סמכויות שנטל לעצמו בית המשפט העליון בישראל.

ואז הם יפליגו בדרשות נגד הרחבת ההתנחלויות "שלגמרי אינן עולות בקנה אחד עם המאמצים להוריד את המתח ולהבטיח רגיעה, ופוגעות בסיכויים לפתרון שתי המדינות"², או משהו כזה.

וכאשר צה"ל או משטרת ישראל יפעלו נגד פורעים פלסטינים בירושלים או בגדה המערבית³ אלימות שלמרבית הצער היא די צפויה במהלך תקופת הרמדאן הנוכחית, בהתחשב בהתפרקות הרשות הפלסטינית ובנטייתן של קבוצות אסלאמיות קיצוניות לנצל את חולשתה של הרשות ואת מה שהן תופסות כחולשתה של ישראל⁴ ממשל ביידן יהלום שוב בישראל.

דוברי הבית הלבן ומחלקת המדינה יקראו "לכל הצדדים" לעצור את האלימות, אבל יבהירו שווינגטון רואה את פעולות הביטחון של ישראל כ"משלהבות במיוחד ולא מידתיות".

ואז הם יתחילו שוב לקשקש על האפשרות לפתוח מחדש את הקונסוליה של ארצות הברית בירושלים, שלמעשה תהיה שגרירות לרשות הפלסטינית. (הקונסוליה הזו נסגרה בידי ממשל טראמפ, כשהממשל הכיר בריבונותה המלאה של ישראל בירושלים והעביר את שגרירות ארצות הברית מתל אביב לירושלים.)

מדוע ממשל ביידן מציק לישראל בעניינים אלה? מדוע הוא מתלונן על עניין ישראלי פנימי לגמרי כמו הרפורמה המשפטית, או לגבי ירושלים, הפלסטינים וההתנחלויות, כשאפילו פקידי הממשל הכי פחות פרו-ישראליים יודעים שהרשות הפלסטינית מערימה קשיים ואינה ראויה לשום פרס מווינגטון, ושאינן שום תהליך שלום מציאותי באופק?

באיזה יתרון זוכה הממשל במאבק החשוב הרבה יותר במזרח התיכון⁵ התחרות האסטרטגית האדירה שניצבת בפני ארצות הברית עם התפשטותה של סין והאדרתה העצמית של רוסיה⁶ בכך שהוא חובט בשותפתו הביטחונית החיונית, ישראל?

האם זה משום שביידן באמת חושש לטוהר הדמוקרטיה בישראל? ייתכן שיש לזה איזשהו משקל, אבל לדעתי ההסבר העמוק יותר להסלמה הנוכחית במתח בין ארצות הברית וישראל הוא הכניעה האמריקאית לאיראן.

ביידן מאותת לנתניהו: תפסיק לדבר על פצצת הגרעין האיראנית, ושלא תעז לתקוף את איראן, או שארצות הברית תמרר לך את החיים בחזיתות רבות אחרות.

במילים אחרות, ביידן מדבר בקול רם על שופטים, רפורמה משפטית, ירושלים ושימוש מושכל בכוח בשטחים, בעיקר כדי להכריח את נתניהו להיכנע בנושא איראן.

שלא תטעו: ביידן אינו מתכוון לפעול נגד איראן⁷ למרות ההתקפות האיראניות על כוחות אמריקאים ומטרות אחרות במפרץ, למרות הייצור המורחב והייצוא של רחפני תקיפה (כולל לרוסיה לשימוש באוקראינה), ולמרות ניסיונותיה המתמשכים של איראן לבנות ציר אנטי-אמריקאי במזרח התיכון.

ביידן קרוב יותר מתמיד להסכמה עם טהרן ² למרות העשרת האורניום האיראני לרמה שקרובה לייצור פצצה (84% לדברי הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית, קרוב מאוד ל-90%, הרמה ההכרחית לייצור נשק אטומי), למרות צבירתו של אורניום בדרגת נשק עבור כחמישה כלי נשק גרעיניים תוך שלושה חודשים, ולמרות הבטחתו של ביידן שלעולם לא יאפשר לאיראן להשיג נשק גרעיני.

יושב ראש המטות המשולבים של ארצות הברית, הגנרל מארק א' מילי, אמר בשימוע בקונגרס בשבוע שעבר שארצות הברית "נשארת מחויבת, כעניין של מדיניות, לכך שלאיראן לא יהיה נשק גרעיני מוכן לשימוש". שימו לב למושג החדש ² "מוכן לשימוש". זה מרמז על כך שממשל ביידן מוכן להשלים עם נשק גרעיני בידי איראן כל עוד הוא אינו "מוכן לשימוש", או במילים אחרות, פרוס בשטח.

זהו שינוי דרמטי במדיניות הממשל ² מאסטרטגיה של מניעת נשק גרעיני מאיראן לעמדה מרוככת הרבה יותר, של מניעת פריסת נשק גרעיני בידי איראן, אך לא מניעה של ייצור נשק כזה. כמעט אף אחד לא שם לב לנסיגה המדהימה במדיניות ארצות הברית באחת מסוגיות הביטחון העולמי הגדולות ביותר!

ההתייחסות ל"נשק גרעיני מוכן לשימוש" מבהירה שביידן לא ישתמש בכוח כדי לעצור את איראן מלפרוץ את התחייבויותיה לאי-הפצת נשק ומלייצר פצצה גרעינית אחת או יותר. הוא רק רוצה להוריד את סוגיית הגרעין האיראני מסדר היום שלו ולסלק אותה מדרכו. במילים אחרות, הוא מעוניין לטאטא אותה אל מתחת לשטיח.

ממשל ביידן בהחלט אינו מתכוון לאפשר לישראל או למבקרים אחרים לעמוד בדרכו. הוא אינו רוצה שישראל תתקוף באיראן. הדרך הטובה ביותר להבטיח את היענותה של ישראל למדיניות ארצות הברית בנושא איראן, באופן מעשי אם לא במוצהר, היא באמצעות איום בהתרחקות של ארצות הברית מישראל בגלל סוגיות של "העיקרון הדמוקרטי" או עניינים הנוגעים לפלסטינים.

מה שעצוב במיוחד הוא **שיש** דרכים לעצור את התקדמותה העיקשת של איראן לעבר פצצה גרעינית ולעבר הגמוניה אזורית מבלי להגיע בהכרח למלחמה.

במאמר חשוב שפורסם בשבוע שעבר ב"ניוזוויק", שני מומחי ביטחון ישראלים מובילים (מאיר בן שבת ממכון משגב לאסטרטגיה ציונית ולביטחון לאומי, וערן לרמן ממכון ירושלים לאסטרטגיה ולביטחון) טענו שאיום אמין מצד צבא ארצות הברית נגד משטר האיטולות **יצמצם** את הסיכון במלחמה אמיתית. הוא גם יוכל להסיג אחורה את הסחף של שחקניות אזוריות לעבר רוסיה וסין. לדבריהם, בלי איום כזה מצד ארצות הברית הסיכוי להתפרצות אלימה במזרח התיכון יגדל באופן משמעותי.

לדברי בן שבת ולרמן, מפת דרכים אמיתית של ממשל ביידן להתמודדות עם איראן תכלול את

הרכיבים הבאים: חזרה מהירה לסנקציות על איראן עם פיקוח הדוק (בייחוד על ייצוא נפט איראני וטכנולוגיות דו-שימושיות), איתור תאי טרור של משמרות המהפכה ברחבי אירופה, השעיית חברותה של איראן בפורומים בינלאומיים, סנקציות ולחץ כלכלי על יחידים וארגונים המעורבים בדיכוי זכויות אדם, עונשים על תעשיות מפתח איראניות, צעדי שיבוש סמויים נגד תוכנית הגרעין של איראן, ובעיקר, הכנה והפגנה של איום צבאי אמין נגד המשטר האיראני.

כדי לדייק את זה עוד יותר, מארק דובוויץ ואורדה קיטרי מהקרן להגנת הדמוקרטיות בושינגטון מנו יותר ממאתיים אמצעים ספציפיים (בתחומי הצבא, הסייבר, הכלכלה, האנרגיה, החוק והדיפלומטיה) שסוכנויות הממשל של ארצות הברית יכולות לנקוט ב"פריסת אלמנטים מרובים של כוח לאומי" כדי להתמודד עם איומים מצד הרפובליקה האסלאמית של איראן.

אם יינקטו ביחד, אמצעים אלה יגבירו את ההרתעה האמריקאית וימנעו מלחמה. הם ייתרו את הצורך של ישראל להכות באיראן. למרבה הצער, הנשיא ביידן מעדיף לעשות הנחות לאיראן ולנזוף בישראל; לחוס על האיטולות ולגעור בנתניהו.

▪ המאמר פורסם לראשונה באתר News1 מחלקה ראשונה בתאריך 02.04.2023